

MAŁOPOLSKA AGENCJA PRASOWA

Nr. 38

4 listopada 1943

Rok I.

WYROKI

W imienia Rzeczypospolitej Cywilny Sąd Specjalny w Krakowie na podstawie uprawnień od Czynników oficjalnych, działających w Kraju z woli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, po rozpoznaniu spraw:

Józefa Barnowskiego robotnika, zamieszkałego w Piwnicznej, pow. Nowy Sącz, oskarżonego o to, że w kwietniu 1942 r. zadenuncjował do władz niemieckich dwóch Polaków o słuchaniu radia i działalność polityczną, czym spowodował ich śmierć w Oświęcimiu oraz, że spełniając funkcje konfidenta gestapo tropił ukrywających się żołnierzy polskich i gnębił ludność systematycznymi donosami - uznał go winnym popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i skazał go za nie na karę śmierci. Wyrok wykonano 10.X.1943 przez zastrzelenie.

Franciszka Gorke inkasenta podatkowego gminy Stronie, pow. Limanowa, oskarżonego o to, że zadenuncjował do gestapo nauczyciela Jarzębińskiego, przez co spowodował jego aresztowanie, a w następstwie tego zgon, że terroryzuje ludność okoliczną groźbami doniesienia ich do gestapo, przy czym oświadcza publicznie, że sporządził już w tym celu listę działaczy politycznych - uznał go winnym zarzucanych mu czynów i skazał go za nie na karę śmierci. Wyrok wykonano 8.X.1943.

Józefa Nawalańca wójta gminy Łukawica, pow. Limanowa, oskarżonego o to, że zadenuncjował trzech obywateli polskich do gestapo, czym spowodował ich aresztowanie i wywiezienie do Oświęcimia, oraz o to, że wykazuje nadmierną gorliwość w wysługiwaniu się okupantowi - uznał go winnym popełnienia powyższych czynów i skazał go za nie na karę śmierci. Wyrok wykonano 8.X.1943 przez zastrzelenie.

Władysława Węfłoda r. c. z wyjątkiem a rejonowego komisarza policji granatowej w Dobrej pow. Limanowa, oskarżonego o to, że w roku 1941-szym aresztował 5 osób jednej rodziny, skutkiem czego wywiezione zostały do Niemiec, gdzie zmarły, następnie o to, że w 1943-cim podejrzewając pewną Polkę o działalność w organizacjach podziemnych zaaresztował ją i spowodował jej wywiezienie do Oświęcimia, a wreszcie o nadmierną gorliwość w wykonywaniu rozkazów okupanta, gnębi ludność okoliczną, odbierając żywność, nakładając kary pieniężne i znęcając się na niej biciem i kopaniem - uznał go winnym czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia i skazał go za nie na karę śmierci. Wyrok wykonano w dniu 4.X.1943 przez zastrzelenie.

Okręgowe Kierownictwo Walki Podziemnej

PAMIĘTAJ O FUNDUSZU: IM. WŁ. SIKORSKIEGO "NARÓD ZIEMIOM GRANICZNYM" !!!

WYKAZ PRACOWNIKÓW

1945

1

Main body of the document containing a list of names and details, likely a personnel roster. The text is very faint and difficult to read.

Pracownicy administracji

Pracownicy administracji

NAKAZY CHWILI!

1/ Ostrzegamy oficerów WP. Szef gestapo wydał do . . . policji okręgu krakowskiego i żandarmerii niemieckiej rozkaz w sprawie likwidacji polskiego ruchu powstańczego, polecając: a/ przeprowadzenie dokładnego spisu przeglądu terenu i śledzenie wszelkich przejawów przygotowań insurrekcyjnych; b/ sporządzenie list oficerów wojsk polskich, jeżeli takich list jeszcze nie ma; c/ aresztowanie bezwzględne wszystkich oficerów, którzy wydostali się w sposób legalny czy nielegalny z niewoli i przeprowadzili u nich rewizyj. . . aresztowanych zaś odstawić na gestapo do Krakowa; d/ likwidować we własnym zakresie bez rozgłosu, ^{tych} do których wywiad wykaże, że biorą udział w akcji powstańczej; e/ obserwować wszystkich pozostałych oficerów, pozostawiając pracujących w przedsiębiorstwach niemieckich na dotychczasowych stanowiskach, ale mieć ich pod jak najściślejszą kontrolą; f/ przy aresztowaniach stosować system zaskoczenia, podobnie jak i przy rewizjach.

Czytelnicy naszego pisma obowiązani są powiadomić oficerów o grożącym im niebezpieczeństwie.

2/ Ostatnia zima pod okupacją. U progu nadchodzącej zimy położenie setek tysięcy rodzin polskich przedstawia się katastrofalnie. wzajemna pomoc jest bezwzględnym obowiązkiem narodowym, jest jednym z najważniejszych odcinków walki z nieprzyjacielem, który za cel zasadniczy postawił sobie: zniszczenie narodu polskiego, unicestwienie go moralnie i materialnie. Każda jednostka, każda rodzina, dom każdy musi przyczynić się do tego dzięki przez udzielenie pomocy potrzebującym: odzieży, żywności, opału czy innego wsparcia. Na szczególną pomoc zasługują ofiary terroru niemieckiego i ich rodziny, wysiedleni, uchodźcy z Wołynia, rodziny żołnierzy w niewoli. Ratuujmy rodaków przed mrozem i głodem ostatniej zimy pod okupacją.

3/ Męczennikom terroru niemieckiego winniśmy cześć. Coraz więcej pada ofiar z rąk morderców niemieckich, coraz więcej jest miejsc gdzie wsiąka krew męczenników za sprawę wolności Polski. Miejsca te samo rzutnie ludność polska otacza wielką czcią. W godzinę, dwie, po dokonaniu zbrodni niemieckich na Polakach, są one przyozdobione zielenią i kwiatami. Rzesze Polaków odwiedzają te miejsca i w podniosłym nastroju żałobnym, składają hołd męczeńskiej polskiej krwi. Widok tych żałobnych obrzędów sprawia nam ból, gdyż ci co padli są ofiarami Walczącej Polski Podziemnej - ale równocześnie budzi się pragnienie odwetu, żądzą walki ze zbrodniarzami niemieckimi, krzepi ducha w nieustępliwym boju aż do zwycięstwa.

Składamy wszyscy manifestacyjną cześć wszystkim miejscom, gdzie poleła się polska krew męczeńska, bo krew ta mnoży szeregi żołnierzy mścicieli, którzy w krótko oswobodzą z rąk zbrodniarzy Polskę, a katom oprawcom wymierzą należną karę.

4/ Ostrzeżenie dla wszystkich. Gestapo sporządza z powiatów okręgu krakowskiego listy nauczycielami ze studiami wyższymi i dodatkowymi. Szef gestapo w jednym z powiatów wyraził się, że inteligencja polska nie wie jeszcze, co to jest wojna i w najbliższych tygodniach przekona się o tym.

5/ Uważać na młodzież! Władze niemieckie wydały zarządzenie, aby możliwie jak najwięcej aresztować młodzieży polskiej w wieku od 12-tu lat wzwyż i wysyłać ją do obozów poprawczych w Łodzi i pod Wiedniem. W związku z tym policja niemiecka wypuściła masy całej prowincji katorżników, mających nawiązywać kontakty z młodzieżą polską.

NIEMIECKA EWAKUACJA LWOWA.

Tajna radiostacja polska "Swit" podaje: Od dnia 14-go września odbywa się ewakuacja Lwowa, zaczęto ją od warsztatów kolejowych. W następnej turze ma być wywieziony cały personel tych zakładów. Ewakuuje się także szereg lwowskich drukarni. Wszystkie maszyny i personel. Na dziedzińcu gestapo przez kilka dni paliły się stosy niemieckich akt urzędowych oraz książek. Niemcy usiłują przeprowadzić ewakuację planowo i systematycznie. Sporządzono specjalne tabele ewakuowanych. Rodziny niemieckie otrzymują zawiadomienia kiedy i dokąd nastąpi ich wyjazd. Wozy naładowane meblami i sprzętem domowym są obecnie częstym widowiskiem na ulicach Lwowa. Volksdeutsche nie czekają na zawiadomienia o ewakuacji i wielu z nich "wyrwa" z miasta na własną rękę, prawie zawsze w kierunku Krakowa. Ze względu na masę uciekinierów ze wschodu, którzy przybywają do Lwowa odbywa się tu masowa rewizycja mieszkań. Na kolejach panuje straszliwy zamęt. Niektóre transporty czekają na małych stacyjkach po kilka dni, pozbawione środków aprowizacyjnych. Specjalne kadry robotników budują podkopy pod linie kolejowe i gmachy użyteczności publicznych. Na tle niemieckich usiłowań planowej ewakuacji czynniki ukraińskie znajdują się w stanie zupełnej dezorientacji. Wielu ukraińców ucieka wraz z Niemcami. Ludność polska ze spokojem oczekuje dalszego biegu wypadków.

TERROR TRWA.

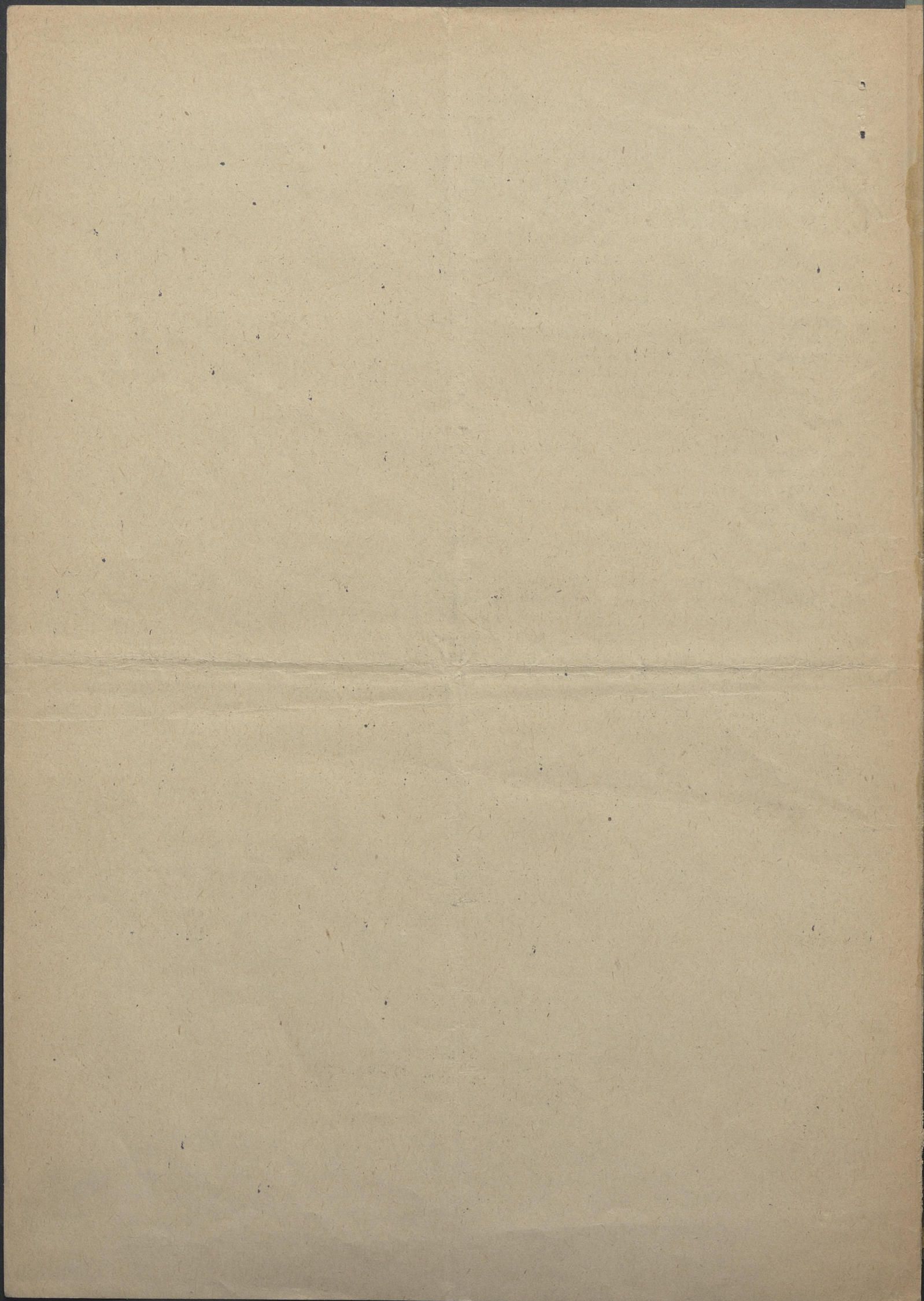
W ubiegły czwartek Niemcy rozstrzelali w Krakowie dalsze 30 osób. Morderstwa dokonano na placu Bawół, obok tamtejszy. Na drugi dzień zbrodniarze niemieccy zastrzelili jeszcze 10 osób, tym razem na Czerwonym Prądniku. Miejsca tragicznych egzekucji w kilka godzin później obsypane były masami kwiatów i wienców; wieczorem paliły się świece a tłumy ludzi odwiedzały je, składając modły na klęczkach. Od soboty wieczora, Niemcy ustawili policję granatową, by nie pozwalała na zatrzymywanie się przy miejscach, uznanych przez ludność za świętość narodową.

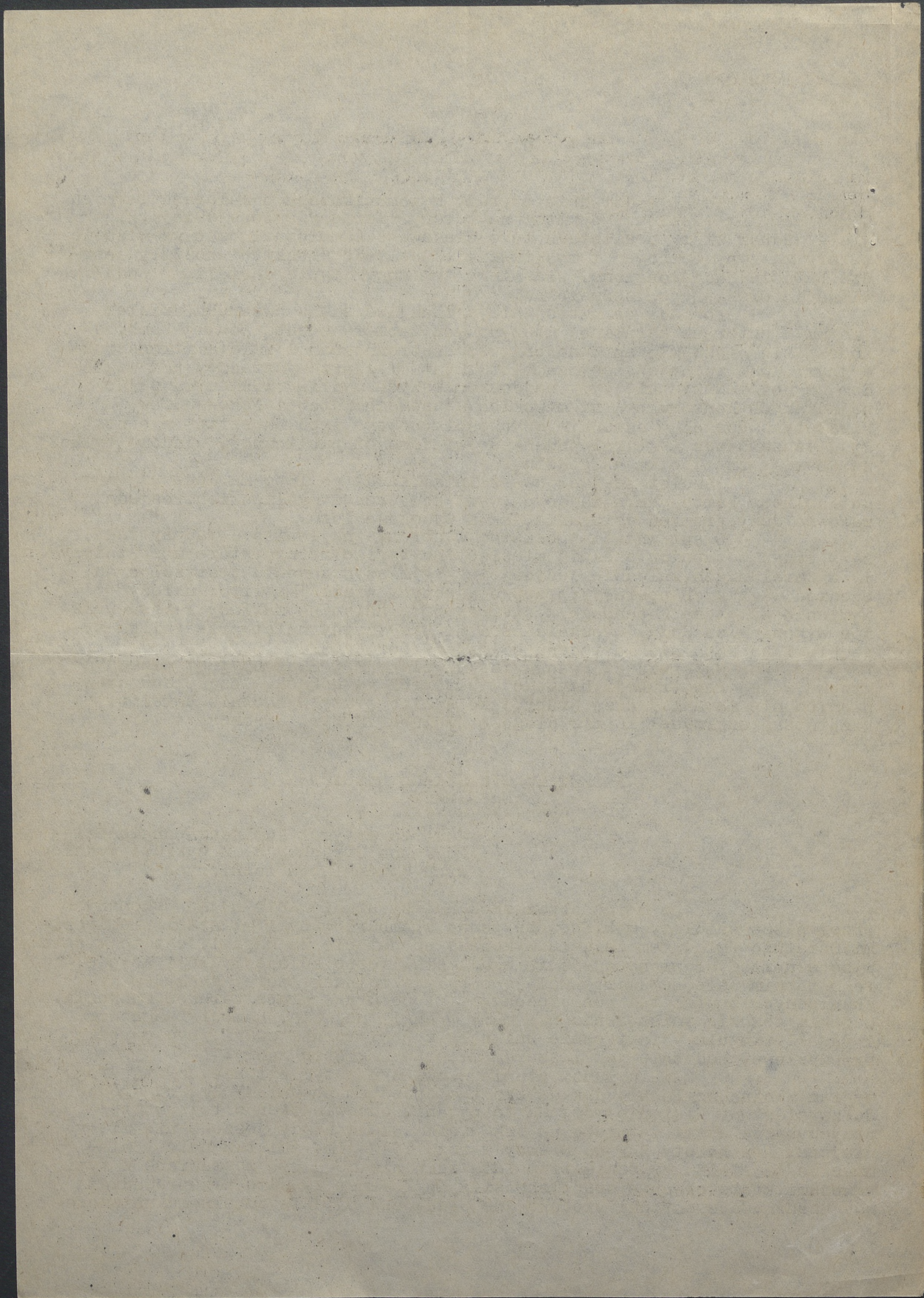
Ogółem rozstrzelano w Krakowie 72 osoby. Kilkadziesiąt nazwisk zamordowanych podała Niemcy przez głośniki na plantach, nie nadawali jednak tego przez radiostację krakowską. Pod naciskiem pewnych sier niemieckich, obawiających się o odwet ze strony Polaków szef gestapo na okręg opublikował w obu językach listę 30-tu ludzi, zawiadamiając, że 5-ciu zostało już rozstrzelanych, a reszta została przedstawiona do ulaskawienia. Chodziło o to, by Niemcy przekonali się przez to ogłoszenie, że opowiadania o bestialstwach są wymysłami ze strony Polaków, że żadnym zbiorowym mordom nie było, i że rozstrzelano tylko 5-ciu "zbrodniarzy".

Niezależnie od tego trwają systematyczne łapanki, rewizje i aresztowania. Zanotowano łapanki przy głośnikach radiowych, przy wychodzeniu z kościołów, z kin, oraz w różnych punktach miasta. Ogółem liczba aresztowanych dochodzi w Krakowie do tysiąca. Żadne interwencje nie pomagają. Część aresztowanych jest nocami wywożona w nieznanym kierunku przeznaczenia.

ZADUSKI W KRAKOWIE.

W dniu Święta Umarłych miejscowe organizacje niepodległościowe rozlepiły klepsydry ku pamięci tragicznie pomordowanych przez oprawców niemieckich. Na Grobie Nieznanego Żołnierza do godziny 11-tej widniał wieniec z szarfą i napisem "niemieckim ofiarom zamordowanym, pokatym w Krakowie i Oświęcimiu"; na cmentarzu na Zwierzynie i widniały klepsydry. Do miejsc gdzie Niemcy mordowali Polaków dorzucenie kwiatów, udawało się tylko matkom dzieciom, gdyż miejsca te pilnowane były przez policję.

niu. Nikt nie jest w stanie przewidzieć, jak długo Niemcy będą w stanie wytrzymać obecną próbę, a raczej jak potrafią ją wytrzymać w połączeniu z innymi próbami, na które są wystawieni. Nie mając doświadczenia pod tym względem, nie możemy robić porównań. Posiadamy jednak pożyteczny wskaźnik co do znaczenia naszych nalotów: mianowicie skalę nieprzyjacielskiego wysiłku przeciwstawienia się naszej akcji. Faktem jest, że Niemcy najbardziej dziś odczuwają, i najbardziej się obawiają, skutków ofensyw powietrznych anglo-amerykańskiego lotnictwa. Pozbawiają oni siły obrony powietrznej, a masy myśliwców koncentrują nad krajem. Jednym z najbardziej fascynujących doświadczeń było obserwowanie procesu, w którym Niemcy wycowyfali swe myśliwce z frontu nad Rzeszę; działał się to jak gdyby pod wpływem niewidzianego magnesu; proces ten rozpoczął się rok temu; w obecnej chwili trzy razy więcej samolotów myśliwskich jest skupionych ponad centrami produkcji niż ponad armiami. Niemcy stanęli przed alternatywą: chronienia albo swych miast, albo swych armii, nie stając już bowiem na to by bronić jednego i drugiego.

Jest rzeczą jasną, że gdyby nawet te 2 tysiące myśliwców, które patrolują dziś nad miastami niemieckimi, były w stanie obronić miasta przed naszymi nalotami, to ich brak na frontach jest dla ogólnych działań wojennych rzeczą katastrofalną. Nie zapominajmy, że poprzednie zwycięstwa niemieckie przypadały głównie dzięki wielkiej ilości lotnictwa na frontach. Dzisiaj wojska niemieckie stoją przed koniecznością prowadzenia działań i trudnych odwrotów w Rosji i we Włoszech; w czasie takiego odwrotu każda linia kolejowa, każdy most czy droga, to cele dla średnich i lekkich bombowców anglo-amerykańskich. To co było naszym losem w czasie kampanii w Norwegii, we Francji i na półwyspie Iberyjskim - t.j. odwrot bez "parasola" - staje się obecnie udziałem Niemców, historycy twierdzą, że 150 lat temu Napoleon został pobity przez brytyjskie okręty wojenne, które blokowały jego ówczesną fortecę europejską, a których na oczy nie widział. Dzisiaj to samo można powiedzieć o anglo-amerykańskich bombowcach.

Na pozór związek między nalotami ciężkich bombowców na Rzeszę a działaniami wojennymi na froncie jest nieznaczny, a jednak te naloty w bardzo wielkiej mierze przesądzają losy armii walczących na frontach.

Roje niemieckich myśliwców nie zapobiegają wprowadzeniu niszczenia niemieckiego przemyśle, ale ściągają ciężki haracz z lotnictwa sojuszniczego. Zniszczenie Cassel w nocnym bombardowaniu kosztowało nas 45 bombowców. Jeszcze wyższa jest cena dziennych nalotów amerykańskich. W czasie nalotu na Schweinfurt straciliśmy 60 bombowców. Nie jeden stawia pytanie: "czy się to opłaca?". - Mogę zapewnić, że naloty na Schweinfurt i inne obiekty należą do najrentowniejszych działań wojennych. Każda kulka stanowi istotną część składową każdego samolotu.

Wciąż rozważane jest zagadnienie czy bombardowanie powietrzne wystarczy do wygrania wojny. Przed udzieleniem odpowiedzi należy rozważyć kilka momentów. Pierwszym bezpośrednim celem wojny powietrznej jest zniszczenie nieprzyjacielskiego lotnictwa. Naloty amerykańskich ciężkich bombowców wystawiają niemiecką potęgę lotniczą na podwójną próbę: wyniszczają jej myśliwce i zapobiegają przez bombardowanie uzupełnianiu strat produkcji. Pierwszym celem jest jak wspominałem, wyniszczenie nieprzyjacielskiego lotnictwa. Jest to jednak środek do celu, którym jest zniszczenie ośrodków produkcyjnych wroga. Żaden zaś kraj na świecie nie jest w stanie wytrzymać zupełnej przewagi nieprzyjacielskiej w powietrzu nad swymi miastami. W tym sensie można powiedzieć, że wojna powietrzna jest decydująca. Słuszność tej tezy potwierdzili sami Niemcy, przerzucając swe myśliwce z frontu nad miasta. Dwa fakty pozostają niezmiennie: 1/ obronę przeciw atakującemu u lotnictwu, może zapewnić tylko lotnictwo, 2/ z chwilą, gdy kraj poniesie klęskę w powietrzu nieuchronnym następstwem jest klęska totalna. Niemcy stoją zatem przed dylematem: przed którym atakiem bronić się w pierwszym rzędzie: przed lotniczym z zachodu, czy też przed lądowym ze wschodu?

